

บันทึก

เรื่อง นายกุศลชัย แซ่เอ็ง ร้องทุกข์

กรมสารบรรณ คณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้ส่งเรื่องดังกล่าวข้างบนให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยโดยหนังสือที่ ๑๗๑๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

กรณีปรากฏว่า นายกุศลชัย แซ่เอ็ง ได้ร้องกล่าวโทษ ส.ต.อ.ลพ เอี่ยมวงสา ประจำสถานีตำรวจภูธร อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ว่า เรียกผู้ร้องไปขู่ข่มขู่ให้เสียเงินค่าธรรมเนียมในการต่ออายุใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท หลายครั้งทั้งๆ ที่ผู้ร้องอ้างว่าเกิดในประเทศไทย เคยรับราชการทหารมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๔ และเรียกผู้ร้องไปสอบสวนบ่อยๆ ซึ่งได้ส่งให้กรมตำรวจสอบสวนแล้ว กรมตำรวจ แจ้งว่า กรมตำรวจได้ส่งเรื่องไปขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทราสอบสวนแล้วได้ความว่า นายกุศลชัย แซ่เอ็ง ผู้ร้องนี้ บิดามารดาเป็นคนต่างด้าว และได้ขอรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวไปแล้วตามใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขทะเบียนที่ ๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๑ ออกให้ที่อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ร้องจึงขาดจากสัญชาติไทยตามมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๖ จึงถูกปลดออกจากประจำการรับใบสำคัญทหารกองหนุนชั้น ๑ ประเภท ๑ แต่เนื่องจากผู้ร้องเคยรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวและขาดต่ออายุใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวมาแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปี ๒๕๕๘ ส.ต.อ.ลพ เอี่ยมวงสา เจ้าหน้าที่ทะเบียนคนต่างด้าว อำเภอบ้านโพธิ์ จึงได้ติดตามจับกุมผู้ร้องมาดำเนินคดีตามกฎหมาย เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว เจ้าหน้าที่จึงได้แจ้งให้นายกุศลชัย แซ่เอ็ง จัดการต่ออายุใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ.๒๕๕๘ เป็นเงิน ๘๐๐ บาท และค่าใบแทนใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวอีก ๒๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า ส.ต.อ.ลพ เอี่ยมวงสา ได้กลั่นแกล้งบังคับขู่ข่มหรือเรียกเอาเงินเพื่อประโยชน์ส่วนตัวอย่างใดเลย กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองได้พิจารณาคำชี้แจงของกรมตำรวจแล้วเห็นว่า แม้นายกุศลชัย แซ่เอ็ง จะได้เคยรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเมื่อ พ.ศ.๒๕๕๑ ก็ดี แต่นายกุศลชัย แซ่เอ็ง เป็นคนไทย เพราะเกิดในประเทศไทย ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวที่ทางราชการออกให้จึงใช้ไม่ได้ตามกฎหมาย และต่อมาเมื่อ พ.ศ.๒๕๕๔ ก็ได้ขึ้นทะเบียนทหารและได้รับราชการทหารจนถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ จึงต้องถือว่าได้เจตนาถือเอาสัญชาติไทย และเป็นคนไทยโดยสมบูรณ์ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๖ แล้ว แม้พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๖ มาตรา ๑๖ ทวิ จะบัญญัติว่า “บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักรแต่บิดาเป็นคนต่างด้าวนั้น ถ้าได้รับใบสำคัญประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

แล้ว ให้ขาดจากสัญชาติไทย ไม่ว่าจะได้รับใบสำคัญประจำตัวก่อนหรือหลังวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” ก็ดี ก็ให้นายกุยลิ้ม แซ่เอ็ง ขาดจากสัญชาติไทยหาได้ไม่ เพราะใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวที่นายกุยลิ้ม แซ่เอ็ง เคยได้รับนั้น เป็นใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวที่ใช้ไม่ได้ตามกฎหมาย เพราะนายกุยลิ้ม แซ่เอ็ง เป็นคนไทยดังกล่าไปแล้วข้างต้น และต่อมานายกุยลิ้ม แซ่เอ็ง ก็ได้รับราชการทหารแล้วอีกด้วยจะถือว่านายกุยลิ้ม แซ่เอ็ง เป็นคนต่างด้าวก็เป็นการขัดกัน จึงควรต้องถือว่านายกุยลิ้ม แซ่เอ็ง เป็นคนไทยตลอดมาจนบัดนี้ แต่เรื่องนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงใคร่ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยให้ความเห็นว่า จะถือว่านายกุยลิ้ม แซ่เอ็ง เป็นคนไทยหรือคนต่างด้าว ถ้าถือว่า เป็นคนต่างด้าวจะถือว่าขาดจากสัญชาติไทยเมื่อใด

อนึ่ง ได้ความเพิ่มเติมจากเอกสารซึ่งผู้แทนกระทรวงมหาดไทยส่งมาประกอบการพิจารณาว่า คำว่า “คดีถึงที่สุดแล้ว” นั้น หมายความว่า พนักงานอัยการจังหวัดฉะเชิงเทราไม่ฟ้องนายกุยลิ้ม แซ่เอ็ง ผู้ต้องหา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเรื่องนี้ได้ดำเนินการมาโดยถูกต้องตามวิธีการแล้ว คือพนักงานอัยการได้สั่งไม่ฟ้องการสั่งนี้ได้สั่งตามอำนาจและหน้าที่ที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เรื่องจึงเป็นอันยุติ ฉะนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่าไม่เป็นการสมควรที่คณะกรรมการกฤษฎีกาจะออกความเห็นในเรื่องนี้

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๙